75STE JAARGANG No. 9946 DONDERDAG 16 OKTOBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

De Gaulle zal niet met „VRIJE ALGERIJNSE regering" onderhandelen

Aangekondigde staking in ALGERIE ingetrokken

Parijs. — De Franse premier, De Gaulle, heeft gisteren met generaal Raoul Salan, de regeringsvertegenwoordiger en opperbevelhebber in Algerië, gesproken over de weerslag die zijn instructie aan de militairen om zich uit de comites voor openbaar welzijn terug te trekken, in Algerië heeft gehad.

Volgens doorgaans welingelichte kringen heeft De Gaulle onder meer aan Salan duidelijk gemaakt, dat noch hij noch zijn regering de bedoeling heeft met de Algerijnse opstandelingenorganisatie, het nationale bevrijdingsfront of met de „vrije Algerijnse regering" te onderhandelen. Er zal niet worden onderhandeld met de leiders van de moordenaars, zo zei De Gaulle tot Salan.

Dit betekent echter niet, aldus de premier, dat de Franse regering bang is voor kandidaten die zich tijdens de verkiezingscampagne voor onafhankelijkheid van Algerië uitspreken.

De Franse regering is van mening, dat er na de uitslag van het referendum over de nieuwe grondwet en de gevoelens van Frans-Mohammedaanse broederschap die zijn ontstaan, geen reden is om de activiteit van dergelijke kandidaten te vrezen.

De protesten van bepaalde leden van het comite voor openbaar welzijn in Algiers en organisaties van Europese burgers worden in Parijs niet al te dramatisch opgevat. Premier De Gaulle heeft zo zegt men, getoond wie de baas is in het Franse Huis.

Pogingen van bedoelde extremistische personen om De Gaulle naar hun hand te zetten zijn tot mislukking gedoemd, zo verklaarde men. Men hierinnerde eraan, dat het leger zijn instructies onmiddellijk heeft opgevolgd.

De opperbevelhebber der Franse strijdkrachten in Algerië, generaal Raoul Salan, die tevens de hoogste burgerlijke gezagsdrager in dit Franse gebiedsdeel is, heeft de door het comité voor openbaar welzijn voor heel Algerië en de Sahara voor hedenmiddag afgekondigde algemene staking verboden.

Het comité heeft, behalve tot staking, ook opgeroepen tot openbare betogingen tegen hetgeen het noemt het „ingrijpen der politici in de Algerijnse zaken".

Generaal Salan zegt in een bekendmaking: ik kan U, na mijn besprekingen met generaal De Gaulle verzekeren dat de regeringspolitiek met betrekking tot de behandeling van het Algerijnse vraagstuk onveranderd is en dat het niet waarschijnlijk is, dat hierin verandering zal komen.

Ik moet de bevolking dan ook waarschuwen tegen bepaalde eenzijdige perscommentaren, die erop gericht zijn de geesten te verwarren.

Onder deze omstandigheden hebben de voorgenomen betogingen niet alleen geen doel, doch zij zouden tevens indruisen tegen het algemeen belang. Ik kan ze daarom niet toestaan.

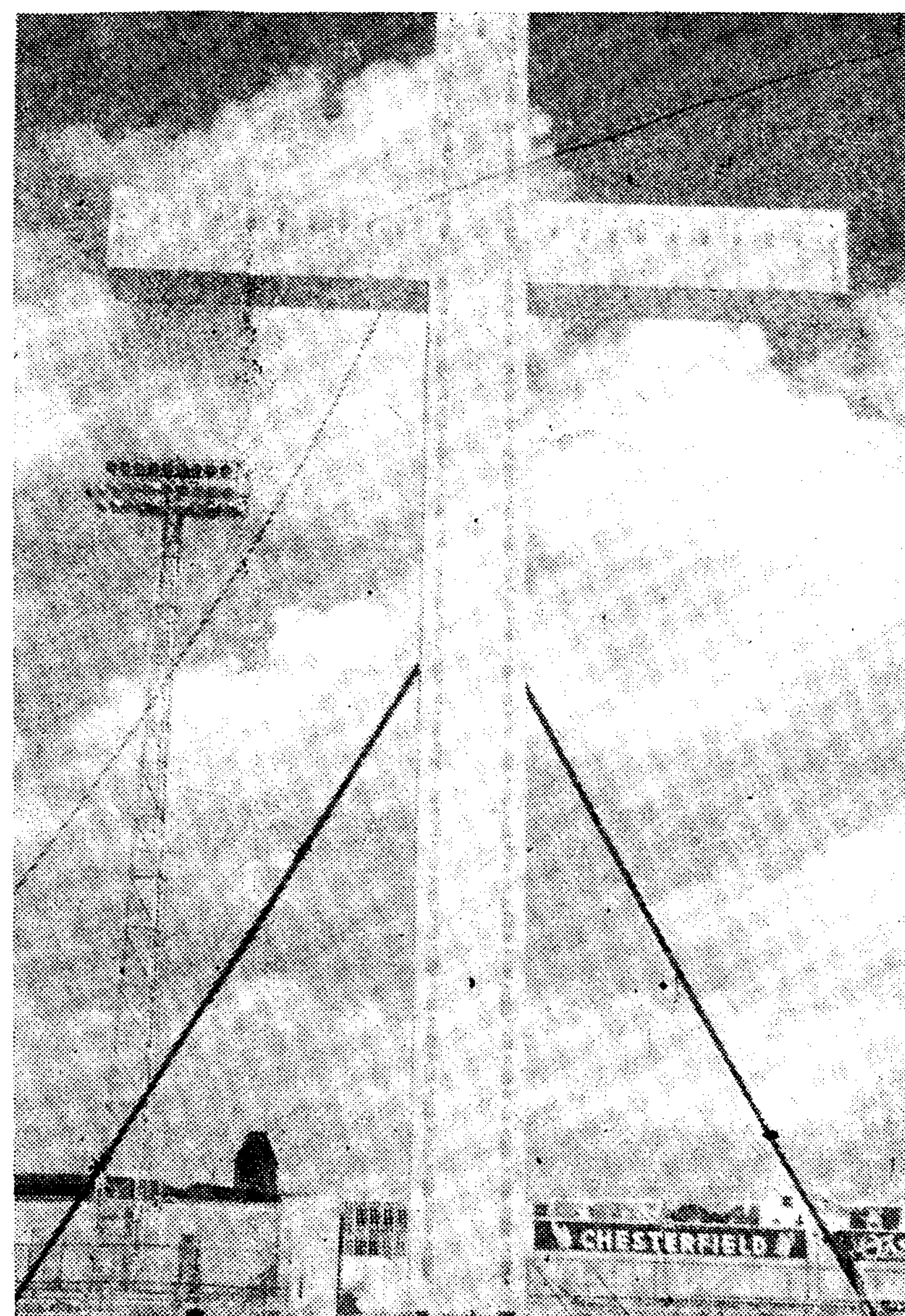
Ik verzoek een ieder vertrouwen in mijn te stellen en kalm te blijven. Allen moeten hun normale bezigheden blijven verrichten.

Het comité voor Openbaar Welzijn van Algerije en de Sahara heeft, zoals later werd meegedeeld, de oproep tot een algemene staking voor hedenmiddag met 13 tegen 10 stemmen ingetrokken.

De bijeenkomst, waarop het besluit tot het intrekken van de stakingsoproep werd genomen, verliep zeer rumoerig. Zij moest op een gegeven moment worden geschorst om een delegatie van vijf leden in de gelegenheid te stellen naar generaal Salan te gaan.

Om aan elke gebeurlijkheid het hoofd te bieden zijn buiten het gouvernementsgebouw strenge voorzorgsmaatregelen genomen.

Om drie uur 's middags plaatselijke tijd vertoonde Algiers zijn normale aanblik. Het was overal rustig. De cafe's en ontspanningsgelegenheden waren open als gewoonlijk.

Het 10 meter hoge verlichte kruis dat in het Rif-Stadion is opgericht, en waaromheen de plechtigheden ter gelegenheid van de installatie van Mgr. J. M. Holterman tot bisschop van Willemstad zich a.s. zondag zullen afspelen.

Toestel van Venezolaanse luchtvaartmaatschappij verongelukt

Panamá. — Een Super Constellation van een Venezolaanse luchtvaartmaatschappij met 23 personen aan boord, is verongelukt op een vlucht tussen Panamá en Maracaibo, aldus is gisteren zowel uit Panamá als Caracas gemeld. Sedert dinsdagavond had men geen kontakt meer met het toestel gehad.

Onder de zeventien passagiers bevonden zich negen leden van een Cubaanse balletgroep. De wrakstukken van het toestel zijn ontdekt in de bergen van Prija, dicht bij de Colombiaanse grens.

Amer. vice-president onthulde eenmansraketvliegtuig

AMERIKA thans weer vooraan in wedloop om de ruimte, aldus NIXON

Los Angeles. — De Amerikaanse vice-president, Nixon, heeft bij Los Angeles het revolutionaire eenmansraketvliegtuig X-15, die de eerste mens in de ruimte zal moeten brengen, onthuld.

In zijn toespraak zei Nixon dat Amerika thans in de wedloop om de ruimte weer vooraan gaat.

Het thans onthulde toestel is een prototype. Twee andere zijn op het ogenblik nog in de maak. De X-15 moet door een B-52 bommenwerper op een hoogte van ongeveer twaalf kilometer gelanceerd worden waarna de vloeibare-zuurstofmotor van deze raket, wat de X-15 alles bij elkaar toch is, voor de verdere voortstuwing tot een afstand van ruim zeshonderd kilometer van de aarde moet zorgen.

De grote moeilijkheid is die van de terugkeer in de aardse dampkring en het overwinnen van de wrijvingshitte. De minste fout van het apparaat of van de ruimtepiloot zal fataal zijn.

De eerste mens die met dit apparaat een ruimtereis zal gaan wagen is de 37-jarige invlieger Crossfield, de eerste ook die met een snelheid van tweemaal die van het geluid heeft gevlogen.

Als piloten van de twee andere toestellen die in de maak zijn worden genoemd Robert White en Joseph Walker.

Crossfield zei dat hij in februari zijn eerste ruimtevlucht met de X-15 zal maken, maar verwachtte nochtans dat het toestel nog voor het eind van dit jaar reeds proefgevlogen zal hebben met snelheden van een 7000 m.u. De motor van de X-15 heeft een vermogen van 500.000 pk.

Landsdienaren vrij op 18 oktober

Willemstad. — In verband met de verheffing van de Nederlandse Antillen tot bisdom op 18 okober a.s. wordt aan alle personen in landsdienst op die dag vrijaf gegeven, voor zover de dienst het toelaat.

Hiervan is door de regering mededeling gedaan aan de eilandsbesturen .

Bom geplaatst in Saint Patrick kathedraal van Manhattan?

New York. — Een anonieme melding over de telefoon, dat een bom is geplaatst in de beroemde kathedraal van Saint Patrick, in het hart van Manhattan, heeft vanmorgen ernstige ongerustheid gewekt bij agenten, brandweerlieden en rechercheurs. Het resultaat van hun onderzoek is nog niet bekend.

Requiem Mis in Den Haag opgedragen voor zielerust van PAUS PIUS XII

Den Haag. — De aartsbisschop van Utrecht Mgr. B. Alfrink, heeft gistermorgen in de St. Jacobskerk in Den Haag een Pontificale Requiem Mis opgedragen voor de zielerust van Paus Pius XII. De koningin en Prins Bernhard waren vertegenwoordigd. Aanwezig waren o.a. de voorzitters van de beide kamers der staten-generaal, verschillende ministers, onder wie minister Lampe, en mr De Vries als waarnemend gevolmachtigd minister van Suriname (mr. Pos vertoeft te Londen) en voorts tal van autoriteiten. De genodigden werden aan de ingang van de kerk ontvangen door Mgr Paolo Giobbe, de pauselijke internuntius.

Rapport van HAMMARSKJOELD aan algemene vergadering der V.N.

New York. — Het is mogelijk noch wenselijk dat de Verenigde Naties een permanente reserve-strijdmacht op de been houden, maar de Algemene vergadering moet aan de hand van de ervaringen op dit gebied in Gaza opgedaan, een reeks beginselen aannemen, die in de toekomst aan elke operatie van dit soort tot grondslag kan dienen.

Aldus het oordeel van secretaris-generaal Hammarskjoeld in een rapport, waarin hij aan de Algemene Vergadering aanbevelingen doet ten aanzien van de door hem bedoelde beginselen.

Het rapport opent met de verklaring, dat er geen unieke formule bestaat, die toepasselijk is op elke militaire of semi-militaire interventie door de Verenigde Natis onder verschillende omstandigheden. Hammarskjoeld wijst erop, dat de formule, die uitstekend gediend heeft aan de Egyptische-Israelische grens om verschillende redenen niet kon worden toegepast in het geval van Libanon of van Jordanie. Een van de kardinale beginselen, dat moet worden geeerbiedigd, aldus het rapport, is, dat het onmogelijk is krachtens het handvest en in de praktijk militaire eenheden van de V.N. te zenden naar het grondgebied van een lidmaat-staat zonder zijn toestemming en dat het eveneens onmogelijk is troepen of materieel, die door een lidmaat-land beschikbaar zijn gesteld, te gebruiken zonder diens uitdrukkelijke machtiging.

Een tweede zeer belangrijk principe, dat tot dusver in acht genomen is, is het uitsluiten van eenheden, toebehorend aan een der permanente leden van de veiligheidsraad (de grote mogendheden) aan deelneming aan een internationale strijdmacht als bedoeld.

Een dergelijke politiek beginsel is, dat eenheden van de Verenigde Naties niet kunnen worden ingeschakeld in omstandigheden, die in wezen de weerspiegeling vormen van moeilijkheden van binnenlandse aard, noch om invloed te oefenen op welke politieke oplossing van deze problemen ook.

Eisenhower tijdens wekelijkse persconferentie:

Te veel nationalistische troepen op QUEMOY geconcentreerd

V.S. echter niet van plan op vermindering van het aantal aan te dringen

Washington. — Eisenhower heeft gisteren op zijn persconferentie in Washington verklaard, dat de V.S. van mening zijn dat er te veel nationalistische troepen op Quemoy geconcentreerd zijn. De V.S. zijn echter niet van plan Tsjiang Kai-Sjek te dwingen dit aantal te verminderen, aldus Eisenhower.

Hij weigerde de vraag te beantwoorden of hij het zou toejuichen als Tsjiang uit vrije wil nationalistische troepen van Quemoy terug trok. Eisenhower merkte op dat hij een publieke verklaring hierover op het ogenblik van geen nut achtte. Deze verklaring zou misschien verkeerd begrepen kunnen worden in Taipeh, aldus de Amerikaanse president.

Eisenhower zei voorts dat hij er geen enkele aanwijzing voor heeft ontvangen dat Tsjiang Kai Sjek bereid zou zijn, zijn troepen op Quemoy te verminderen. **Hij verklaarde tenslotte dat hij niet veel heil zag in het houden van een volksstemming op Quemoy en Matsoe om de bewoners zelf te laten kiezen of zij bij communistisch dan wel bij nationalistisch China willen behoren.**

President Eisenhower gaf blijk van een zekere mate van slecht humeur, toen hij door een verslaggever werd onderworpen aan wat hij zelf noemde een „kruisverhoor" tegen de activiteiten van de firma „United Fruit Company" in Latijns Amerika.

De vraag, die aan de president was gesteld, had namelijk betrekking op de houding van deze maatschappij, die opzettelijk gericht zou zijn tegen de toepassing in Latijns Amerika van democratische bestuursmethoden. Eisenhower repliceerde, met zekere heftigheid, dat hem nimmer een dergelijk verwijt ter ore was gekomen en dat indien dit op concrete gronden berust, beter zou zijn de vraag aan een federale „Grand Jury" voor te leggen dan te opperen op een presidentiële persconferentie.

Onthulling gedenkplaat t.g.v. het gouden-jubileum LANDS RADIO DIENST

LANDS RADIO

1908 16 OCTOBER 1958

EEN HALVE EEUW RADIOCOMMUNICATIE

OP DE NEDERLANDSE ANTILLEN

GEDENKPLAAT TER GELEGENHEID VAN HET 50 JARIG JUBILEUM

Op de foto boven: het gedenkplaat, dat hedenochtend t.g.v. het gouden jubileum van de L.R.D. door Z.E. minister F. J. C. Beaujon werd onthuld.

Willemstad. — Hedenochtend vond in het telegraafkantoor aan het Waaigat ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum de onthulling van een bronzen gedenkplaat door Z.E. minister F. J. C. Beaujon plaats. Alvorens minister Beaujon overging tot de onthulling, sprak hij enkele woorden tot de aanwezigen.

De minister zeide o.a.:

„Het doet mij veel genoegen, dat u hedenmorgen hier aanwezig hebt willen zijn, nu de eerste plechtige handeling — en wellicht ook de belangrijkste — ter gelegenheid van het jubileum van de Lands Radiodienst zal worden verricht.

Zoals u weet, is het vandaag vijftig jaar geleden, dat het eerste station van de Lands Radiodienst op de Nederlandse Antillen aanving met het wisselen van berichten.

Er is vandaag dus veel reden om dit jubileum met oprechte vreugde en dankbaarheid te vieren, omdat het eenvoudige begin van vijftig jaar geleden zich zo gunstig heeft ontwikkeld en is uitgegroeid tot het mooie en moderne bedrijf, dat de Lands Radiodienst momenteel is.

Nu dan een mijlpaal is bereikt, waarbij het de moeite waard is even stil te staan, wil ik dan ook gaarne een bronzen plaquette onthullen, die een blijvende herinnering zal zijn aan de grondvesting en de groei en ontwikkeling van de Lands Radio- en Telegraafdienst.

Maar al te vaak ontgaan ons belangrijke dingen in het leven, of indien wij ze memoreren, zijn zij vaak spoedig uit de herinnering verdwenen. Hier stellen wij echter vandaag een daad, waarbij wij in onvergankelijk brons de herinnering bewaren, dat met grote luister op 16 oktober 1958 het vijftig-jarig jubileum van onze Lands Radiodienst werd gevierd.

Ik hoop dan ook, dat de ambtenaren van de Lands Radiodienst telkens wanneer zij deze mooie plaquette zullen zien, er trots op zullen willen zijn, dat zij deel uitmaken van een organisatie, welke belangrijke diensten levert aan onze gemeenschap, terwijl ik hun gaarne wil verzekeren, dat de Regering van de Nederlandse Antillen er trots op is zulk een goede dienst tot de hare te mogen rekenen.

En hiermede moge ik deze kleine plechtigheid besluiten. Hedenavond zal ik u officieel mijn gelukwensen aanbieden, maar vooruitlopende daarop, feliciteer ik u, mijnheer Van Haaren, en met u alle personeelsleden van de Lands Radiodienst, met de bereikte resultaten en het sukses van uw dienst in deze halve eeuw radio-communicatie op de Nederlandse Antillen.

Dat deze gedenkplaat getuige moge zijn van nog vele suksesvolle jaren in de toekomst."

Aldus minister Beaujon.

Hierna werd nog een driewerf hoera op de L.R.D. uitgeroepen, waarmede officiële gedeelte van de plechtigheid was afgelopen.

Dienstboodschap van ANP-Nederland aan jubilerende L.R.D.

Willemstad. — Van het ANP in Nederland werd door de Lands Radiodienst op Curaçao de volgende dienstboodschap ontvangen:

Directie, hoofdredactie en redactie van het A.N.P. in Nederland wensch U van harte geluk met het jubileum, dat U heden viert. Wij zijn dankbaar voor de grote medewerking dit wij van U hebben mogen ondervinden in de jaren van onze vestiging in Curaçao. Wij vertrouwen op een bestendiging van de samenwerking met U in dezelfde voortreffelijke verhouding als tot op heden. Namens allen van het ANP met hartelijke groeten. Van De Pol. president-directeur.

Hoge waterstanden in Nederland verwacht

Den Haag. — Vanmorgen is een beperkte dijkbewaking ingesteld voor het district Zuid omdat hoge waterstanden worden verwacht. In Vlissingen, waar het vanmiddag hoog water is, staat zo'n storm, dat aan de Boulevardzide geen deuren meer open te krijgen zijn. Het grenspeil (dat is de hoogste stand die daar gemiddeld eens in de tien jaar voorkomt is 3,27 meter, dat is lager dan het hoogwater van 3,5 meter dat wordt verwacht. Het is vandaag hoog springtij, waardoor het water in de Westerschelde extra hoog zal worden opgestuwd. De loodsdienst in Hoek van Holland is sinds gisteravond gestaakt. De gemiddelde windkracht bij Hoek van Holland is acht met uitschieters nu en dan tot windkracht twaalf.

—:—

Warschau. — De ambassadeurs van de Verenigde Staten en communistisch China te Warschau hebben ruim twee uur lang geconfereerd. De volgende bijeenkomst vindt donderdag 23 oktober plaats.

Wordt door de INTERPOL gezocht

Een man, die in november 1954 te Bâle in Zwitserland de som van ongeveer twee miljoen Zwitserse francs verduisterde, wordt thans door de Interpol gezocht. De man in kwestie kon nog niet geïdentificeerd worden, doch noemt zich Ernest Raven. Bovenstaande foto's zijn gemaakt naar aanleiding van getuigenverklaringen tijdens het onderzoek. Hieronder enkele gegevens over „Ernest Raven": leeftijd ongeveer veertig jaar, lengte 5'11", breed geschouderd (atletische figuur), welverzorgde tanden, donker licht gekruld haar, kan misschien een snor dragen, ziet er elegant uit en kleedt zich goed; spreekt vloeiend Engels. Eenieder, die de persoon, die op bovenstaande foto staat afgebeeld, mocht herkennen, wordt verzocht inlichtingen te verschaffen aan het departement van Justitie, Fort Amsterdam 18, Curaçao, of aan de Interpol, Parijs, Frankrijk. Een beloning van 10.000 Zwitserse francs (U.S. $ 2580) wordt uitgeloofd voor degene, die inlichtingen kan verstrekken, die tot identificatie kunnen leiden.

Het aandeel van „Telefunken" in de ontwikkeling van de Radiodienst op de Nederlandse Antillen

In het jaar 1908 stond radio, of zoals met het toen noemde de „draadloze telegrafie" nog in de kinderschoenen. Slechts luttele jaren te voren had Marconi aangetoond, dat verbinding door middel van telegrafie via de zogenaamde Hertze golven mogelijk was over grote afstanden. Hij zag het belang hiervan in, daar hij het grote nut van toepassing der „draadloze telegrafie" voor de verbinding met schepen op ze onmiddellijk begreep. Daar hij in zijn eigen land, Italië, geen steun voor zijn plannen kon vinden, vestigde hij zich in Engeland, toentertijd de grootste zeevarende natie. De anders toch zo conservatieve Engelsen begrepen hun tijd en Marconi richtte in Engeland als eerste een fabriek op voor de vervaardiging van zend- en ontvangapparatuur voor „draadloze telegrafie".

In het begin werden slechts weinige schepen met „draadloze" uitgerust en het zou tot 1912 duren eer het grote nut van de „draadloze telegrafie" internationaal werd ingezien, daar na de ramp van de „Titanic", die aan 1513 mensen het leven kostte, op 14 april van dat jaar kwam vast te staan, dat zich op korte afstand van de „Titanic" verschillende schepen hadden bevonden, die zeer zeker snel hulp zouden hebben kunnen verlenen, mits ze maar in staat waren geweest de door de „Titanic" uitgezonden noodseinen op te vangen. De „Carpathia" bevond zich op veel grotere afstand van de „Titanic", had de noodseinen wel ontvangen en was het enige schip, dat te hulp snelde.

Het Duitse Keizerijk van ruim 50 jaar geleden streefde er naar een grote zeevarende natie te worden en Engeland naar de kroon te steken. Het valt daarom niet te verwonderen, dat men in Duitsland zich met energie wierp op het gebruik van de nieuwe vinding en ook de marine begon haar schepen met „draadloze telegrafie" uit te rusten.

De apparatuur moest natuurlijk in eigen land worden vervaardigd en zo werd de Telefunken-organisatie opgericht, die als eerste op het Europese continent de vervaardiging van radio-apparatuur ter hand nam.

Door de zeer hoge eisen, die de marine stelde, leverde Telefunken alras apparaten, die voor die tijd als de allerbeste werden beschouwd.

De Nederlandse Marine, die uiteindelijk voor de bevestiging van een uitgebreid Rijk moest zorgen, was er eveneens als de kippen bij en werd weldra een van de belangrijke afnemers van de „Telefunken"-produkten. Nederland had toen nog geen eigen radio-industrieën en men was dus nog aangewezen op aanschaffing van Duitse of Engelse apparaten (later ook Franse). Daar het „Telefunken"-produkt kwalitatief wel het beste was, valt het niet te verwonderen, dat toen de Nederlandse marine, die in verband met de moeilijkheden met president Castro, in de Caraibische Zee een sterk eskader had, besloot te Curaçao een station voor „draadloze telegrafie" op te richten, de keuze liet vallen op een Telefunken-inrichting.

In 1908 was de draadloze in de Caraibische Zee nog vrijwel onbekend, men kan zich thans wel moeilijk realiseren wat de vestiging van een radiostation op Curaçao toentertijd betekende.

Voor zover ik tien jaren geleden heb kunnen nagaan, waren er in 1908 in de Caraibische zee met uitzondering van op het vasteland van de U.S.A. en een marinestation op Puerto Rico nog geen radiostations. Het zou een Curaçaoënaar worden, de heer Arturo (Twaai) Beaujon, die later, na voor de dienst in Curaçao te zijn afgekeurd — hij was te voren chef geweest van de radiostations op Aruba en St Maarten — in Venezuela de radiodienst tot ontwikkeling bracht, eerst als hoofd van de burgerlijke en later van de militaire radiodienst, waarbij hij de rang van kolonel bereikte.

Na de eerste wereldoorlog werd te La Guayra een radiokuststation opgericht, eveneens geleverd door Telefunken. Op dit station hebben in de jaren 1922 en 1923 ook gewerkt de Curaçaose telegrafisten C. L. Juliao en C. D. van der Horst. Laatstgenoemde is nog in dienst bij de Landsradio- en Telegraafdienst. Twaai Beaujon ging omstreeks 1923 naar Venezuela, waar hij tot zijn dood heeft gewerkt.

Telefunken heeft ook een zeer belangrijke rol gespeeld bij de ontwikkeling van de radiodienst in Argentinië. Transradio Argentina, de maatschappij, die de overzeese radiocommunicatie van Argentinië verzorgde, werd mede opgericht door Telefunken.

Het voor Curaçao bestemde Telefunken-radiostation werd gebouwd onder leiding van de luitenant ter zee A. J. W. van Aarooy, die men gerust onder de Nederlandse radiopioniers kan rangschikken.

Het interessante verhaal omtrent de bouw van dit station kan men lezen in het hoofdstuk „Telegrafie en Telefonie" in het gedenkboek „Oranje en de Zes Caraibische Parelen", uitgegeven bij gelegenheid van het 50-jarig regeringsjubileum van H.M. Koningin Wilhelmina in 1948, en in het thans uitgegeven „Gedenkboek 50 jaar Radiodienst op de Nederlandse Antillen". Van Aarooy heeft de zeedienst verlaten, volgde hogere technische studies, is in Nederlands Oost-Indië werkzaam geweest bij de scheepvaartinspektie en later bij de Nederlandse P.T.T. als hoofdinspekteur in Algemene Dienst, chef van de Mobiele Radiodienst. Thans is hij gepensioneerd.

Het door Telefunken oorspronkelijk geleverde radiostation had een zogenaamde open vonk, welke later is vervangen door een Wiense vonkenbrug. Het was een van de krachtigste stations in de Caraibische zee en heeft dienst gedaan tot 1932.

In 1911 kregen de eilanden Aruba en Bonaire radiostations. De eerste chef van het radiostation op Aruba was de reeds eerder genoemde heer A. Beaujon en de heer J. W. R. Peiliker werd de eerste chef op Bonaire. Later werd hij hoofd van de Post voor draadloze telegrafie op Curaçao en per 1 januari 1941 hoofd van de Radiodienst in Curaçao (het staatsdeel). Per 1 augustus 1944 verliet hij de dienst met pensioen en werd hij in de funktie van hoofd radiodienst opgevolgd door ondergetekende. Doordat in 1952 de Landsradio- en Telefoondienst werd ontbonden door het overgaan van de Telefoondienst naar de eilandgebieden, werd de funktie van hoofd Radiodienst opgeheven en verliet ook ondergetekende de dienst. Zowel de heer Peiliker als ondergetekende fungeerden als waarnemend direkteur van de Landsradio- en Telefoondienst.

De Bovenwindse eilanden waren gedurende de eerste wereldoorlog nog gespeend van radiostations.

Na de eerste wereldoorlog gaf de Regering opdracht, dat ook St Maarten een radiostation zou krijgen. Weer viel de keuze op een Telefunken-installatie. St Maarten kreeg in 1921 een 10 kilowatt blusvonkzender, een uitermate krachtig station, waarmede het zowel verbinding met de Benedenwindse eilanden als met het vasteland van de U.S.A. kon onderhouden en wel met het station WSE van de Independent Wireless Telegraph Company. De eerste chef werd weer Arturo Beaujon, later opgevolgd door P. J. (Pepe) Frigerio †. Tot de eerste telegrafisten geboortig van St Maarten behoorden: F. A. Labega (nog in dienst), F. C. Conner (gepensionneerd) en W. de Weever (overleden).

Deze Telefunken-zender is in dienst geweest tot 1934. Inmiddels had de toepassing van de korte golf voor het lange afstandverkeer het gebruik van krachtige middengolfzenders overbodig gemaakt. De indienststelling van het krachtige Telefunken-radiostation op St Maarten bracht een verlaging van de telegramtarieven met zich mede, doordat men middels deze verbinding het kabelmonopolie kon omzeilen.

De Franse kabelmaatschappij had namelijk op Curaçao een monopolie voor het buitenlandse telegraafverkeer. Via Curaçao-radio mochten geen telegrammen naar het buitenland worden verzonden. De radiodienst vond er een foefje op. Men kon op Curaçao telegrammen aanbieden, geadresseerd aan de firma Van Romondt op St Maarten, waarvan dan de tekst het eigenlijke telegram was. Van Romondt bood dan opnieuw dit telegram aan op St Maarten van waaruit het naar het buitenland werd verder geseind en kreeg per telegram hiervoor een kleine vergoeding, maar toch kwam deze regeling goedkoper uit, daar sommige telegraaftarieven konden worden gehalveerd.

Het in 1911 nog zo stille Aruba begon op het einde der twintiger jaren tot bruisend leven te komen door de vestiging van de Panamerican Petroleum Company (voorloopster van de Lago). Er kwam een druk scheepvaartverkeer en de oude zwakke vonkzender was te enenmale onvoldoende om het verkeer met schepen over enige dagen varens te onderhouden. Aruba moest dus een nieuw en beter kuststation krijgen. Er werd een nieuw gebouwtje neergezet en Aruba kreeg in 1931 als eerste in de Nederlandse Antillen een lampzender voor ongedempte en gedempt-ongedempte golven, met een antennevermogen van 800 watt en wederom van het fabrikaat Telefunken. **Aruba had hierdoor voor enige jaren het beste kuststation van alle eilanden. Deze zender heeft dienst gedaan tot 1942, toen Aruba als kuststation praktisch had afgedaan en alle verkeer met schepen via Curaçaoradio werd geleid. Zo ziet men, dat Telefunken een niet onbelangrijk aandeel heeft gehad in de ontwikkeling en vooruitgang van de Radiodienst in de Nederlandse Antillen.**

L. C. H. M. Bergman

Willemstad - Bisschopsstad

HET PROGRAMMA VAN VANDAAG

Willemstad. — Hedenavond worden in verschillende parochies de vergaderingen gehouden van het Congres Willemstad-Bisschopsstad. Hier volgt de nauwkeurige lijst van vergaderingen en sprekers voor hedenavond.

Donderdag 16 oktober

19.30 uur: Steenrijk (Filomenaschool) pater Streefkerk over: „Obispo como maestro, sacerdote y wardador di su obispado"; en de heer René Römer over: „Cual ta e tarea di nos — laico católico — den e comunidad camina nos ta biba".

20.00 uur: Sta Maria (Antoniusschool) pater Ellis over: „Obispo como maestro, sacerdote y wardador di su obispado"; en de heer J. Martina over: „Cual ta e tarea di nos — laico católico — den e comunidad camina nos ta biba".

19.00 uur: Suffisant (in de kerk) pastoor Mouws over „Obispo como maestro, sacerdote y wardador di su obispado".

19.30 uur: Boca/Jandoret (Michaëlschool) pater Van Lankveldt over: „Obispo como maestro, sacerdote y wardador di su obispado"; en de heer Jules Rojer over: „Cual ta e tarea di nos — laico católico — den e comunidad camina nos ta biba".

19.30 uur: Barber en Soto (club Soto) pastoor Volk over: „Obispo como maestro, sacerdote y wardador di su obispado"; en mej. Im. Rooyer over: „Cual ta e tarea di nos — laico católico — den e comunidad camina nos ta biba".

„AMIGOE"-wereldnieuws in beeld

De oudste inwoonster van Nederland werd 109 jaar. Haar achterkleinkind in de vijfde graad, Silvia Nijrolder van 2 jaar, kwam Chrissemeuje al vroeg bloemen brengen.

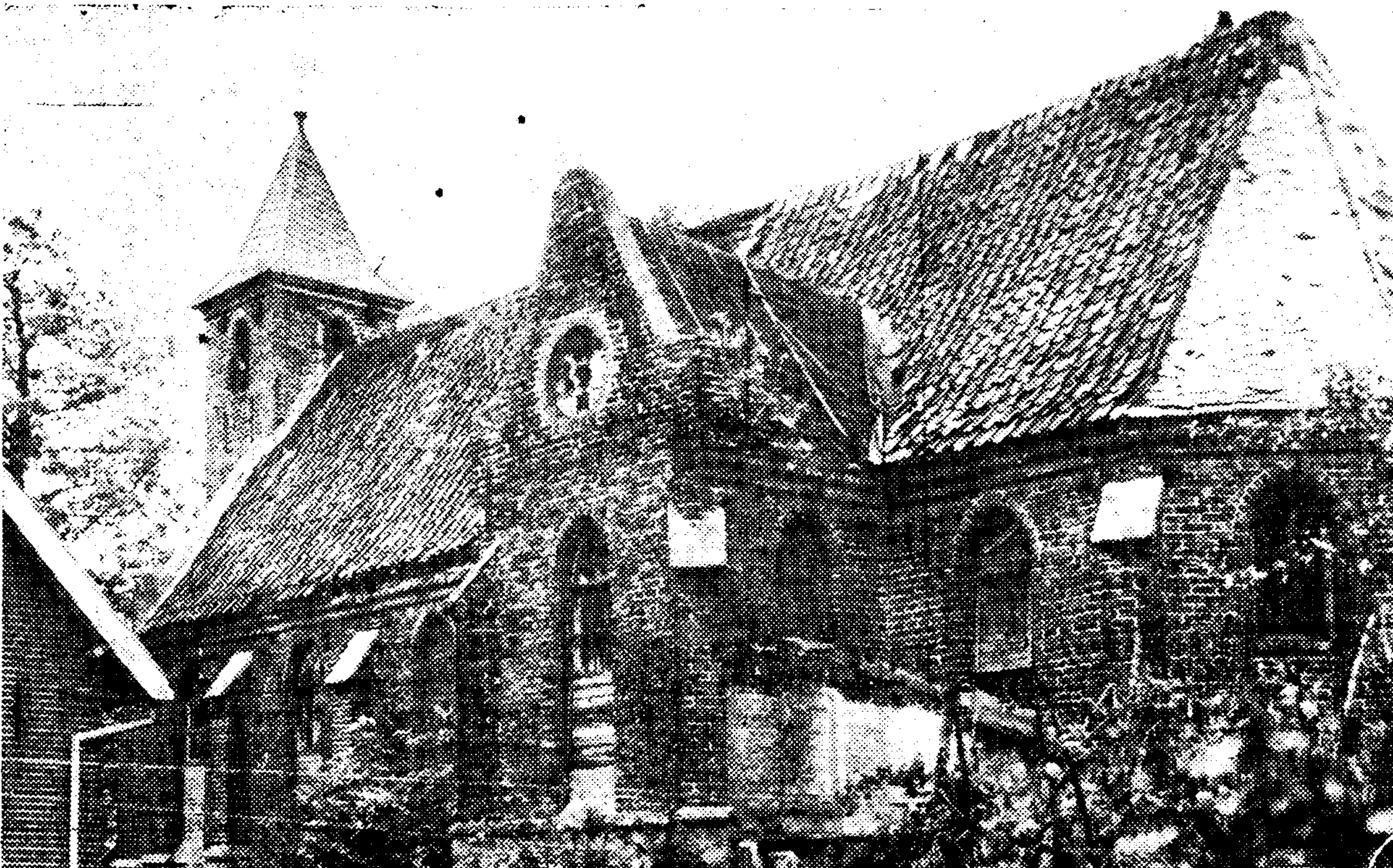
In Utrecht werd het stoffelijk overschot van de vermoorde Wim de la Parra ter aarde besteld. Foto: bij de kerk stonden vele vrindjes van Wim opgesteld om hem de laatste eer te bewijzen.

Reeds vele hoog geplaatste persoonlijkheden bezochten de Expo '58. Prinses Margaret werd onlangs met veel enthousiasme door de Belgen ontvangen. Fota: prins Albert, de broe van koning Boudewijn, verwelkomde de prinses bij haar aankomst.

Enkele dagen terug ontving Z. K. H. Prins Bernhard op het paleis Soestdijk het dagelijks bestuur van de Prins Bernhard Stichting, die de Prins de gouden langspeelplaat aanbood van de aktie „langspeelplaat".

Het kleinste gothische kerkje van Nederland, dat aan de Provinciale Weg van Utrecht naar Hilversum ligt, zal geheel worden gerestaureerd. Het kerkje werd gebouwd in de tweede helft van de 15e eeuw en werd het laatst gebruikt door de Nederlandse Hervormde Gemeente.

Burgemeester Kolfschoten van Den Haag deed onlangs de eerste zet in het damduel tussen de Canadese wereldkampioen Deslauriers en de uitdager, de Rus Koeperman.

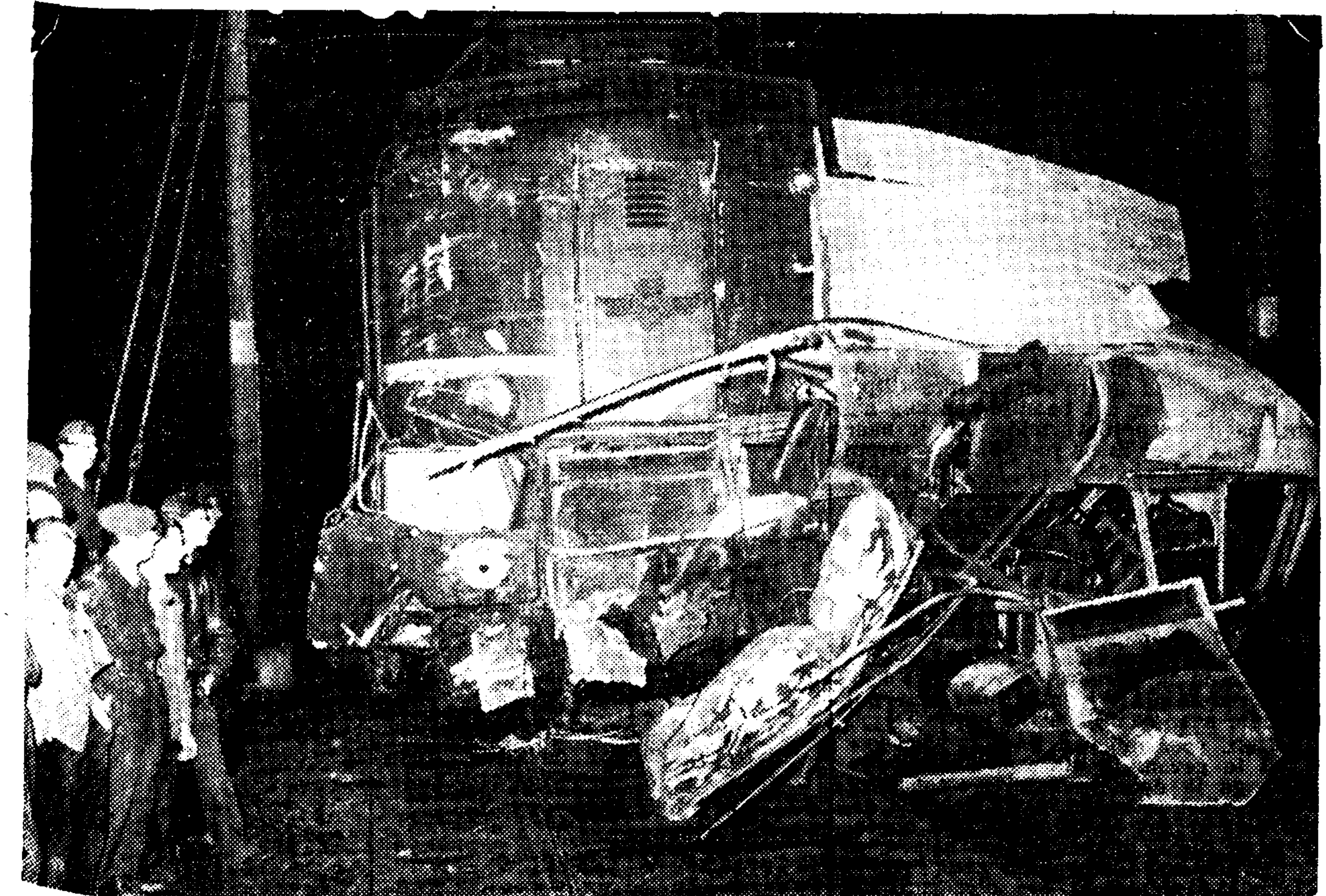
De overstromingen in Zuid-Frankrijk tengevolge van de abnormaal zware regenval hebben katastrofale gevolgen gehad. Een stenen brug bij Belino kon tegen de enorme stromen geen stand houden en werd grondig vernield.

Op Schiphol arriveerden de beroemde Italiaanse filmster Giulietta (La Strada) Masina en haar echtgenoot, de regisseur Federico Fellini. Het echtpaar woonde in het City-theater te Amsterdam de gala-voorstelling bij t.g.v. het 40-jarig bestaan van de Nederlandse Bioscoop Bond.

Dit is een van de grootste sensaties en bezienwaardigste instrumenten van de „Photokina" beurs te Keulen. Dit is een Televisie-conserveermachine. Om „Life"-uitzending voor prolongatie of voor uitwisseling met het buitenland te bewaren, heeft een Duitse firma een soort conserveer machine in de handel gebracht, waarbij de beelden door electronische impulsen op een band zonder al teveel kwaliteitsverlies bewaard kunnen blijven.

Bij de treinbotsing in Gelderland kwamen vier mensen om het leven en werden tien zwaar gewonden uit de wrakstukken vandaan gehaald door te hulp geschoten militairen. Foto: De voorzijde van de trein met gedeelten van de uiteengereten autobus.

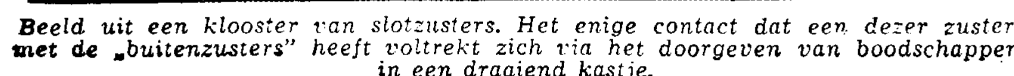
Weer werden de traditionele haringen en broden uitgedeeld op het oktoberfeest in Leiden. Burgemeester F. H. van Kinsehote was de eerste, die ervan genoot.

Onder de beroemde paraplu van de Expo betrad Prinses Margaret het tentoonstellingsterrein tijdens haar bezoek aan de Wereldtentoonstelling.

HET ANTWOORD VAN EEN NON

Biografie of verzinsel, dat doet er niet toe

Beeld uit een klooster van slotzusters. Het enige contact dat een dezer zusters met de „buitenzusters" heeft voltrekt zich via het doorgeven van boodschappen in een draaiend kastje.

Hèt boek over de kloosterroeping

(Van een letterkundige medewerker)

Dit is dan het boek waarop we allemaal zo lang hebben moeten w[illegible]en. Het boek niet van een vr[illegible] zoals de Engelse religieuze[illegible] wie het begrip „offer" in k[illegible]ijke zin immer een gesloten bo[illegible]gebleven en die dus na meer da[illegible]ntwintig jaar over de muur s[illegible] Niet van een zuster die, zo als [illegible]elgische zuster na veel vijven en [illegible]en, meende God en de missie ar[illegible]s en beter te kunnen dienen dan zij tot dan gedaan had. Maar van een vrouw, die er in bleef.

Het boek heet: Het antwoord van een non, en werd geschreven door een onbekende Engelse Carmelites. En nu komt de verrassing: biografie of verzinsel, dat doet er niet toe, vie romancée of dagboek, het is om het even: het feit ligt daar, dat het een voortreffelijk boek is. Geschreven met veel gevoel voor humor, in een korte, spitse en toch gevoelige stijl, die dank zij Maria Heemskerk uitstekend in het Nederlands kon worden doorgegeven, boeit de historie van de jonge vrouw die meent dat zij roeping heeft en dus wil intreden van begin tot einde. Ook mensen, die „nonnenboeken" in principe onverteerbaar vinden, zouden deze geschiedenis eens moeten opslaan. Ik wil er wat onder verwedden dat zij, dadelijk gepakt, het werk in één adem uitlezen. Niet dat het ook maar één ogenblik speculeert op wat voor sensatie dan ook. Daarvoor is de geschiedenis te oprecht, te rechtuit, zonder opsmuk verteld, maar, zo ooit, dan is hier weer eens gebleken dat het geestelijk avontuur duizend maal boeiender kan zijn dan welke ruimtevaart of ontdekkingsreis rond of op deze kleine planeet dan ook. Het eerste hoofdstuk heet: Hoe het begon. Eenvoudiger kan het niet. En dadelijk valt de eerste klap. Het meisje zit met haar bisschop te praten en die bisschop stelt doodkalm, na haar aangehoord te hebben, eenvoudigweg vast: Beste kind, je bent gewoon belachelijk.

Iets doen

Hij kan namelijk niet begrijpen waarvoor het meisje bang is. Hij zegt als nuchter mens: Is het je roeping niet, staat het je daar niet aan, dan blijf je er niet; en meer valt er niet van te zeggen...... Als iemand werkelijk niet weet wat hij wil doen, dan is er maar één ding wat hij moet doen, en dat is iets doen. Het laatste wat je meende te willen was Carmelites worden en daarom stel ik je voor dat je naar de Carmel gaat en ziet wat God en de zusters daar van je kunnen maken. Vat je angst moedig bij de horens, anders zul je de rest van je leven nergens meer voor deugen: dan ligt er altijd iets achter je, wat je niet hebt aangedurfd.

Zij spreken samen af dat de jonge vrouw hem zal schrijven, maar het geschrevene slechts zal toesturen als ze echt hulp nodig meent te hebben; als ze meent dat haar angst zijn goede reden heeft. Hij geeft haar een prachtig dagboek dat hij van een sentimentele bewonderaarster heeft gekregen om zijn preken in te schrijven. Dat doet hij echter liever op de achterkant van een enveloppe, vooral daar de schenkster gek zou opkijken als zij wist op welke ogenblikken monseigneur de meeste van zijn welsprekendste redevoeringen componeerde......

De priorin is een zeer verstandige vrouw. Zij staat erop dat de jonge dame eerst een poosje buiten, d.w.z. buiten het slot blijft om te wennen. De gesprekken van de overste met de toekomstige non zijn kostelijk van toon en toch diep van inhoud. Ik heb zelden zo eenvoudig, zo waar en simpel over het gebed horen praten als in dit boek. Maar deze wijsheden worden door de eerwaarde schrijfster zo gelanceerd, dat zij niets af doen aan de heldere, opgewekte en humorvolle toon van het boek. De typering van de verschillende zusters is kostelijk, zo ook de verhalen over de verhouding: buiten- en slotzuster. „Op zeer grote feestdagen gaan zij soms naar de spreekkamer, waar de avondrecreatie gehouden wordt. Dan is het hek open, zodat de buitenzusters de slotzusters kunnen zien. Ze zingen dan samen gezangen en hebben zoveel plezier, dat ze bijna tegen het plafond blijven kleven van verrukking. Nu is het zingen van gezangen tegen mensen achter tralies eigenlijk niets voor mij. En toch geloof ik, dat ik best mogelijk ook dat gevoel van verrukking zou kunnen krijgen, als de overige omstandigheden meewerkten: wanneer niemand op het verkeerde ogenblik zijn neus snoot, of het in het vuur ging poken, terwijl ik mijn mooiste hoge noot ten beste geef — dat is iets wat mij altijd in hoge mate irriteert. Maar in de spreekkamer van de Carmel wordt niet gestookt, dus wat dat betreft kan ik gerust zijn."

Dit is een voorbeeldig specimen van de manier, waarop „Het antwoord van een non" geschreven is. Die echt Engelse ironische toon en understatement blijft de schrijfster het gehele boek door trouw, maar de ernst van de conflicten van een jonge vrouw, die meent, dat haar roeping in de Carmelwoestijn ligt, krijgt er een zo menselijke nuance door, dat men doorleest met een verwarmend gevoel van menselijkheid in de borst. Haar reacties op haar omgeving zijn die van een intellectueel zeer pientere jongedame, die veel kritiek heeft op alles en allen, maar heel goed weet, dat O.L. Heer van niemand eist dat hij met een blinddoek voor in deze wereld rondloopt. Merkwaardigerwijs is het de postulante, die geestelijk van groot gewicht wordt voor een andere kandidate, die wil intreden. Deze komt aan met een klein koffertje in de ene en een sigaret in de andere hand. Ze laat de taxi wachten en na een paar seconden zit zij er al weer in om te vertrekken. In een impuls houdt de schrijfster haar tegen. Tussen deze zeer moderne Amanda en de postulante ontwikkelt zich nu een gesprek, dat doorslaggevend blijkt te zijn, niet alleen voor de aarzelende nieuweling, maar ook voor de vrouw, die haar overhaalt heel snel een besluit te nemen. „Als je er niet over wilt praten en dat kan ik met je meevoelen, besluit dan, en verder basta. Dan is het achter de rug. Maar ik waarschuw je: als je God de rug toedraait en naar huis gaat, dan zal je daar éénş spijt van hebben, maar dan ook voor altijd."

Echte toon

In deze hele geschiedenis van een roeping wordt men voortdurend weer getroffen door de echte toon. Door de houding van medezusters en oversten, die, hoe verschillend ook, allen het ene doel nastreven: God nader te komen en Hem lief te hebben. De duizend-en-een speldeprikken, die iedere opgeblazenheid, iedere would-be „geestelijke" houding tot nederigheid, ware nederigheid reduceren, zijn zo vanzelfsprekend in het verhaal verwerkt, zo „modern" aangepakt en uitgewogen, met volledige inachtneming van menselijke gevoeligheden en onvolkomenheden, dat ik geen boek ken, dat meer zou kunnen bijdragen tot het rijpen van een roeping dan dit „Antwoord van een non". De overste is niet schuw van mystici als Eckhart. De zusters nemen doodrustig Maurois' inleiding op Marcelle Auclairs levensbeschrijving van Teresa van Avila onder de loep; Berenson als kunsthistoricus blijkt bekend; op de Kleine Theresia wordt een heel eigenaardig en misschien zelfs nieuw licht geworpen.

Zoals reeds gezegd neemt de humor — de specifiek Engelse humor — een grote plaats in in dit boek. Het verhaal van de processie naar het H. Graf bij het aanbreken van de dag, terwijl de maan verstek laat gaan, waardoor er veel in het honderd loopt, is bepaald komisch verteld, maar het wonderlijke is, dat de geest, waarin deze processie dient te worden gehouden, voortdurend aanwezig blijft.

Kortom, de schrijfster is erin geslaagd, via alle menselijke wederwaardigheden, alle incidenten en afleidende bewegingen, om ze zo maar eens te noemen, de kern van de zaak zo aan ons voor te stellen, dat men dit boek in alle communiteiten zou willen doen voorlezen. Niet alleen in de Carmelkloosters — in deze natuurlijk in de eerste plaats — maar ook in de actieve congregaties met heel andere doelstelling en leven.

Dit is een boek, hèt boek, over kloosterroeping en waar dit een brandende kwestie is in het hedendaagse Christelijke leven en het leven van de H. Kerk, daar kan men de onbekende schrijfster en de uitgever (De Fontein, Utrecht-Antwerpen) niet dankbaar genoeg zijn, dat dit werk het licht mocht zien. Ook voor leken, die de laatste tijden, te zeer verontrust door boeken over het mislukken van „roepingen", wellicht zouden kunnen gaan menen, dat slotkloosters uit de tijd zouden zijn voor fel levende, moderne mensen, kan dit verhaal een verhelderend licht werpen op kwesties, die hun misschien niet onmiddellijk, maar toch zeker middellijk, aangaan. Bovendien, afgezien van de geestelijke inhoud, is het werk als verhaal zowel als schrijfsel, het lezen overwaard. Een van de beste boeken, die een katholiek in deze dagen kan aanschaffen, om het te bestuderen en daarna cadeau te geven of, als het niet anders kan, uit te lenen, tot grote winst van alle partijen.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

18—41 De vreemde man, wiens naam Olaf is, doet zeer verbaasd, als Eric nog eens over de perkamenten begint en hem vertelt, dat ze van Cendrach zijn geweest. „Maar ben je eigenlijk alléén daar aan land gezet", vraagt Eric, „want ik zag toch twee slaapplaatsen in je hut". Nadrukkelijk verklaart Olaf, dat hij aldoor geheel alleen was.

„Volgens de berichten", gaat de Noorman onverstoorbaar voort, „was er een Ierse, geleerde, een Filid, bij Ragnar, heb je die nog ontmoet?" „Nee" zegt Olaf „Die was op Ragnars schuit, daar weet ik verder niets van". Eric haalt onmerkbaar de schouders op, hij schiet niets op met de kerel. Intussen zijn alle krijgers terug gekomen. De jagers hebben enige zeehonden gedood en gereed gemaakt voor een maal en de gedroogde vis en andere voorraden van Olaf zijn ook aan boord gebracht. Er rest Eric niets anders dan te vertrekken. Dit land lijkt in niets op het beloofde land, dat zij zoeken.

Olaf heeft een flink stuk van zijn overtollige haren afgesneden en Svein bromt zachtjes: „Ik mocht die kerel al dadelijk niet, maar nu heb ik het helemaal niet meer op hem begrepen". De Drakar glijdt rustig langs de kust en als Eric opmerkt, hoe Olaf steeds tersluiks naar het land loert, geeft hij Svein inwendig gelijk. Het is een vreemde smaak. Ook de Noorman begint eens naar de kust te kijken en eensklaps ontwaart hij een gestalte, die hen klaarblijkelijk heeft staan nagluren en die zich nu schielijk in de donkerte onder de rotsen terugtrekt.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3347 „Ik heb je wel gehoord", zei nicht Olivia kijverig. „Jij bent neef Ollie, hè? En je denkt, dat je hier een beetje ruzie kunt komen maken met wat geld, hè?"

„Geef mijn portefeuille terug, nicht", zei heer Ollie zo waardig mogelijk. „Ik kom hier om goed te doen......"

„In deze familie", riep Livia, „wordt het geld door mij bewaard. Ik doe hier de huishouding — en mannen zijn doordraaiers".

„Ik ben een heer en geen man", hernam heer Bommel. „Ik keur uw gedrag sterk af. U hebt zich mijn geld toegeeigend — en u hebt uw broers bewusteloos geslagen!"

„Bah!" riep het meisje, een korte blik op de bewegingloze gedaanten van Heul en Hoep werpend. „Bah! Ze doen maar zo om mij te sarren! Ik ken de wereld! Maar ik zál ze!"

Ze verliet met bonkende schreden het vertrek om even later terug te keren met een emmer water.

Voordat heer Ollie begreep wat ze van plan was, goot ze het vaatwerk krachtig over haar broers leeg.

„Dat zal ze opknappen", riep ze uit. „Die zwakkelingen worden door ieder zuchtje omgeblazen. Mannen zijn waardeloos! Alleen maar goed om op elkaar te schieten!"

Zijn er brieven van U bij?

Lijst No. 38 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

BRIEVEN.

A. Charles Archibald, Jean Anthony, Jozef Albertus.
B. Mr. P. Britton, Sweden Boyd, Swinda Blorcum, Toribia van Blorcum, Romas Benenita, Maximo Gimeno Bora, Jacinto Bernabela, Verna Buchanan, de Heer Ch. Buldeo-Rai, Leonora Brown, Mevr. Th. Bonifas.
C. Club Bianca, Martha P. de Cruz, Marciano Coffee, Gustodio Canas, Petra de Cuba, Ana Luisa Castello de Castro.
D. de Heer P. Driessen, Miss Sarah Daly, Miss Iris Duncan.
F. Mrs. G. Feelders, Olivet Francis, A. Fowler, Rachel Fowler.
G. Samuel Gumbs, Matias Gildemeiser, E. E. Gilkes, de Heer J. G. de Graaf.
H. Dorothy Hippolyte, Mevr. E. Herdigen, Daisy M. Hans, Fam. J. van Hoop, Constantia A. Herbert.
J. Mevr. R. de Jongh, Lucillia Jules, Blossie Julien, Monja Jo, de Heer A. M. Julia.
K. Mej. Fanny Kroon, A. J. Kroon-Postma(2), F. A. Koster.
L. Vilma Locadia, J. M. L. de Lang, Cristobal Lake, Victor Lindeborg, Manuel Lacle, Francisco Lopez.
M. Paulina Martina, Bertha Miller, Margaret Matthew, Fam. G. v.d. Meer, Felicia Martina, Alba Moore, Raquel Mercera, Idelberto Mercera, J. F. Mercera, Francisco Mieso, Herman Martha, Hip Wing Moo.
O. Mevr. E. Oranje, Federico Ormar.
P. Maxie Pandt, Louisa Pedro.
R. Mr. E. Richardson, Muriel Rose-Burg, Irma Richardson, Helena Roach, Fam. C. Reyes, Avis Regers, Ancilla Reid(2), Leonard Ricahrdson.
S. Fernando Silič, J. Sellies, Jolanda Smuyer, Agnes da Souza, Sterling Semeleer, Irine Sharp, Mevr. N. v.d. Slikke, J. van Scoutten, Fernando Silbic.
T. Mevr. Francisca Tam(2), Fam. Tinholt, Sra. Tjabe.
V. Mej. C. Veeris, Nora Virginia, Senor Virginia, Senor W. Victer, Mevr. C. Vandy-Walle, Alexandria Walters, Colastica Weert, Marion Weeke, Joyce Weeke, Mevr. B. Weeke.

DRUKWERKEN.

A. Alberto Alercera.
B. Hilbertho Brigitha, E. R. Bosk, H. J. Bruyer, W. v.d. Brink.
C. Mariechi Craanberg, Jet Craanberg, I. Chance, G. S. Charles.
E. Errol Edwards, H. J. Eekels.
G. W. v. d. Greeft, A. J. G. M. Ghering.
J. M. de Jager-Stelpstra, E. G. Koster-Kluit, F. Kuilman, E. N. Koster.
K. de Heer R. Kok, de Heer J. H. Kommings.
L. Fam. Laurensse, de Heer A. G. Land, de Heer J. J. Leeuwenkamp.
M. Mrs. E. Mardenborough.
P. Julian C. Piebéros, Lena Plunket, A. Postma, S. Postma-Vetter(3), Mr. Garnet Peterson, de Heer M. E. Puriel.
R. Mr. Regon, Isaiah Richards, Hilda Swain, de Heer H. J. Sint, de Heer E. Stede, de Heer C. W. Simmons, Pedro Alfonso Suarez, Mevr. M. Stuvel, B. Swanenburg, de Heer C. W. Simons, Juan C. de Los Santos.
V. J. Versteeg.
W. A. N. v.d. Wiel(2), Fam. P. Wijvekate, Mr. C. P. Winklaar, B. Weeke.
Y. W. U. H. Yzenreef.

POSTPAKKETTEN.

L. A. M. Land.
M. Marshall.
P. Manuel A. Peterson, J. C. Patwick.
V. M. H. F. H. Visser.

POSTWISSELS.

I. Cicilia I. Isabella.
J. Hubertus G. Th. Jacobs.

AANGETEKENDE STUKKEN

B. Beatrix E. Butler, Octavia Burnette, Sr. Baroud, M. C. Basilio.
C. Th. A. Cleans, Francisco Solano Curiel, Norma Moreno Curiel.
D. Johana Herman Dyk, Dhr. Dreyster.
F. Menreck H. Fleming, Manuel Gualberto de Freitas.
G. Elupina German, Shoma Gomez, Marionita Dacosta Gomez.
H. G. Hollander, J. J. Hengstman, Angel Nicolaas Hellement.
I. A. Isebia.
J. Zurc Jose, Carmen de Jon.
K. P. Kranenburg.
L. Seferina Hermans Lebacks, Monica Laurent, O. P. Libier, Ernesto de Lima.
M. Isaac Maduro, M. H. Michiel.
N. Samuel Nickeo.
P. Max Perret Gentil(2), A. Pieternella, F. V. Provence.
R. T. Rademaker, C. Royer, Thomasa Juliana La Reyna-Blindenburg, D. van de Ree, J. Roseo.
S. Aterias Santana, R. Schouten, Viriato Rodrigues da Silva, Juan Fr. Sanchez, C. B. Salazar-Fresco, Franklin Robert Seute.
T. Juan Thomas.
V. Carmenia V. Versailles.
W. C. Frederich Winkelman, Anna Maria Wawoe, Edwin Longinus Walle.
Y. C. Yamkie.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

32

De treinreis had voor haar de bekoring van het nieuwe. Er stond in Basra zowaar een auto van het consulaat om haar van het station te halen. De wagen reed door brede hekken een fleurige bloementuin binnen en stopte voor de stenen trap, die met enkele treden naar een balkon leidde, dat om het gehele huis heenliep.

Mevrouw Clayton, een vriendelijk lachende, energieke vrouw trad haar tegemoet en hield de met gaas afgesloten klapdeur voor haar open. „Het doet ons buitengewoon veel genoegen, u bij ons te zien," begon zij. „Basra is juist zo prachtig in deze tijd van het jaar en het zou zonde zijn als u uit Irak wegging zonder dit te hebben gezien. Het treft, dat het hier op 't ogenblik erg rustig is...... soms weten we ons geen raad waar we de mensen moeten bergen...... maar nu hebben we alleen een jeugdige assistent van dr Rathbone, een buitengewoon charmant jongmens. U komt net te laat om Richard Baker nog te kunnen ontmoeten. Die was juist weg, toen het telegram van mevrouw Cardew Trench kwam".

Vic had er geen notie van wie die Richard Baker kon zijn. Het leek haar een geluk, dat hij vóór haar komst verdwenen was.

„Hij is een paar dagen in Koeweit gaan kijken", ging mrs Clayton voort. „Ja, dat is ook eigenlijk iets wat u moet gaan zien, voordat het heel en al bedorven is. Wat wilt u liever eerst? Een bad......of een kop koffie?"

„Graag een bad", gaf Vic dankbaar te verstaan.

„En vertel eens...... hoe maakt mevrouw Cardew Trench het? Hier is uw kamer en daarnaast de badkamer. Is zij een oude vriendin van u?"

„O neen", verklaarde Vic naar waarheid. „Ik heb haar pas kort geleden leren kennen".

„Maar ik denk, dat ze u binnen het kwartier al binnenste buiten heeft gekeerd. Ze is een reuzekwebbel.... Ze kent iedereen en is overal geweest. Ze speelt bridge als de beste. Komaan, heus niet eerst een kopje koffie?"

Toen Vic nogmaals vriendelijk bedankt had, gonsde mrs Clayton als een bezig bijtje weer weg. Vic nam een bad en besteedde nauwlettende zorg aan haar gezicht en haren, zoals slechts een jonge vrouw kan doen, die weldra de man hoopt te ontmoeten, van wie zij verrukt is.

Als het enigszins mogelijk was, hoopte ze Edward eerst alleen te spreken. Zij rekende er op, dat hij geen onhandige opmerking zou maken...... hij wist gelukkig, dat zij Jones heette en de toevoeging Pauncefoot zou waarschijnlijk geen verrassing voor hem opleveren. De grootste verrassing zou natuurlijk zijn, dat ze hier in Basra plotseling voor zijn neus stond. Maar ze hoopte hem eerst, al was het maar een paar seconden, onder vier ogen te spreken.

Om dat te bereiken sloop ze, toen ze een lichte zomerjurk had aangetrokken (want voor Vic deed het klimaat van Basra aan een juni-dag in Londen denken), door de met gaas afgesloten klapdeur naar het balkon. Toen ze daar stond duurde het niet lang of zij zag Edward het tuinhek binnen komen, van de kant van de rivier. Getrouw aan het voorbeeld van Julia en Romeo boog zij zich over het balkon en floot langdurig om zijn aandacht te trekken.

Edward, die er in Vics ogen aantrekkelijker dan ooit uitzag, draaide met een ruk het hoofd om en keek om zich heen.

„Sssst! Hier boven!" riep Vic hem toe.

Edward keek op en er verscheen een uitdrukking van blijde verbazing op zijn gezicht. „Alle goden"! riep hij uit. „Hoe is dát mogelijk"!

„Wacht. Ik ben zo beneden".

Vic snelde over het balkon de hoek om naar de trap en stond enkele ogenblikken later vóór hem.

„Ik ben toch niet dronken"? zei Edward. „Ben je het werkelijk?"

„Zoals je ziet!" klonk het dolgelukkig uit haar mond.

„Wat doe jij hier? Hoe kom je in 's hemelsnaam hier? Ik had gedacht, dat ik je nooit terug zou zien!"

„Net wat ik óók had gedacht", gaf ze ten antwoord.

„Het is niet te geloven! Hoe ben je in 's hemelsnaam hier gekomen?"

„Komen vliegen".

„Natuurlijk ben je komen vliegen. Anders stond je hier nu niet. Maar ik bedoel, welk gelukkig en wonderbaarlijk toeval heeft je in Basra gebracht?"

„De trein".

„Je houdt me voor de mal, lelijkerd. Allemachtig, wat ben ik blij je te zien. Maar zeg me eens eerlijk, hoe heb je dát geleverd?" drong Edward aan.

„Ik ben als reisgezelschap meegekomen met een dame, die haar arm had gebroken...... mrs Clipp, een Amerikaanse. Ik kreeg het baantje een dag nadat ik jou ontmoet had en jij vertelde, dat je naar Bagdad moest. Toen dacht ik bij mezelf...... waarom ga ik ook niet een stukje van de wereld zien?"

„Je bent werkelijk reusachtig sportief, Victoria. Moest die mrs Clipp toevallig hier zijn?"

„Nee, dat niet. Ze ging haar dochter in Kirkoek opzoeken. Ik heb alleen de heenreis van haar careau gekregen."

„Maar wat doe je dan nu?"

„Weer een ander stukje van de wereld zien!" verkondigde Vic triomfantelijk. „Maar daarvoor heb ik natuurlijk weer wat anders moeten verzinnen. En daarom wou ik je eerst even apart hebben, begrijp je. Anders praat je misschien over mij als een typiste, die haar baantje kwijt is!"

„Wat mij betreft, voor mij ben je alles waarvoor je je belieft uit te geven. Ik sta voor niets!"

„Luister, hier ga ik door voor miss Pauncefoot Jones. Mijn oom, moet je weten, is de bekende archaeoloog, die hier ergens in de buurt met opgravingen bezig is en die ik binnenkort ga helpen."

„En heb je dat allemaal uit je duim gezogen?"

„Spreekt vanzelf. Maar klinkt het niet goed?"

„Dat doet het zeker. Voortreffelijk. Maar stel je voor, dat je die ouwe baas tegen het lijf loopt?"

(Wordt vervolgd).

Bursalentoezicht een van de belangrijkste taken van kabinet van Gevolmachtigd Minister

IDEALE VORM NOG NIET GEVONDEN

Oranjestad. — Op Basiruti ontving staatsman-politicus-arts-jurist,auteur-dichter mr dr Cola Debrot gistermorgen de pers om het een en ander te vertellen over het doel van zijn reis naar de Antillen. Het komt neer, aldus vertelde de direkteur van het kabinet van de gevolmachtigde minister, op oriëntatie. In de vier jaar, die verliepen sinds de heer Debrot op de Antillen was, is er veel veranderd. De taak van de kabinetsdirekteur ligt in het uitvoerend- en beslist niet in het beleidsvlak, maar juist om tot een goede uitvoering te komen, is het noodzakelijk kontakt te houden met de „tegenspelers" in de West.

Een van de allervoornaamste taken van het Antillenhuis is het toezicht op de meer dan 600 bursalen en vierhonderd particulier studerende Antillianen in Nederland. Toezicht is veelzijdig. Het is vaak moeilijk te zeggen wat „toezicht houden" nu precies betekent. Is het begrip al vaag, des te moeilijker is de uitvoering van deze taak. Men heeft de laatste jaren een oplossing gevonden in het toevertrouwen van het dagelijks werk aan de vereniging Oost en West. Deze instelling doet prachtig werk, al is het toezicht natuurlijk nog niet ideaal. Thans gebeurt alles, als gevolg van de centrale organisatie van Oost en West, alles centraal vanuit Den Haag. Voor financieel toezicht is dat geen bezwaar. Het persoonlijk toezicht is centraal echter niet ideaal. De reizende inspekteurs moeten een bepaald reisplan uitzetten en door het willekeurig moment, waarop men de leerlingen bezoekt, kan er dan niet altijd sprake zijn van werkelijk kontakt van mens tot mens.

Het komt de heer Debrot voor, dat een meer gedecentraliseerd toezicht op den duur betere resultaten zou hebben. Hoe dat echter te verwezenlijken valt, is nu nog niet te voorspellen. Alles wordt gedaan om kinderen, die direkt hulp nodig hebben, van dienst te zijn.

Ouders, die urgente regelingen wensen voor bepaalde problemen, kunnen altijd het Antillenhuis telegraferen of opbellen. Alles wordt dan gedaan om de moeilijkheden met de grootste spoed uit de weg te ruimen.

Een ander belangrijk onderdeel van het werk vormt de culturele uitwisseling, welke een direkt uitvloeisel is van de bepalingen van het Statuut, waarin onder meer wordt bepaald, dat de landen elkaar zullen helpen, waar dat nodig en gewenst is.

De culturele uitwisseling wordt in Nederland geregeld via een tweetal stichtingen. De eerste is de welbekende „Sticusa", waarin de heer Debrot als afgevaardigde van de Antillen zitting heeft. Deze organisatie richt zich tot Suriname en de Nederlandse Antillen. Daarnaast is er een overheidsorgaan, dat zich richt tot de rest van de wereld. Hierbij speelt Latijns-Amerika uiteraard een belangrijke rol. Dit is dan ook de reden, dat de heer Debrot van zijn reis naar de Antillen ook gebruik zal maken om naar Caracas te gaan en daar te zien hoe deze uitwisseling verloopt.

Overigens zijn de programma's van uitwisseling de laatste tijd door de bestedingsbeperkingen in Nederland lelijk in het gedrang geraakt.

Een persconferentie met de heer Debrot ontwikkelt zich al spoedig tot een gezellige samenspraak.... en hierbij kwam van de zijde der journalisten nog al wat teleurstelling tot uiting over de praktijk van de culturele uitwisseling. Sommigen meenden, dat het thans gevolgde systeem, waarbij Nederland alle kosten voor haar rekening neemt, voor welvarende en autonome Antillen weinig aanvaardbaar kan zijn.

Zij vroegen of het niet in de weg ligt van het Antillenhuis om het initiatief te nemen om te komen tot een stichting, die gefinancierd wordt door de drie partners. De heer Debrot was het hier niet mede eens. Zijns inziens mag men de steun van Nederland vooral niet zien als filantropie en een aalmoes aan de Antillen en Suriname.

Andere journalisten waren van mening; dat de uitwisseling slechts een heel kleine groep van de bevolking bereikt. Bij een nader gesprek hierover bleek, dat dit een fout is van de lokale organisatie. De Sticusa in Nederland wenst zich niet in te laten met de lokale besteding van fondsen en de lokale organisatie. Men wil integendeel juist de zelfwerkzaamheid bevorderen. Wel vond de heer Debrot het interessant deze opmerkingen te horen. Door de aanwezigen werd gewezen op de noodzaak om naast het betrekkelijk kleine, zichzelf aanvullen CCA-bestuur een Raad van Advies te stichten, waarin vertegenwoordigers van alle bevolkingsgroepen en alle distrikten. Deze Raad van Advies zou ook medezeggenschap moeten krijgen, in het bijzonder ten aanzien van het samenstellen van het Stichtingsbestuur.

Vele andere suggesties werden gedaan, die de heer Debrot toezegde ter sprake te zullen brengen op een eerstvolgende ontmoeting met bestuursleden van het CCA.

De heer Debrot vertrekt vandaag naar Caracas en komt daarna nog naar Curaçao terug, vóór naar het Antillenhuis terug te keren.

Vissersbootje terecht

Oranjestad. — Gistermorgen omstreeks half tien is het sinds zaterdag vermiste vissersbootje Lucia Maria terecht en bleken de drie opvarende de heren Francisco Maria, Dominico Schwengle en Gilberto Koolman in goede welstand te verkeren. Het bootje werd door het verkenningsvliegtuig van de Amerikaanse luchtmacht, die speciaal voor het zoeken uit Puerto Rico naar Aruba was gekomen, gevonden op de kust van Colombia. De opvarenden bleken zich gezond en al te bevinden in Puerto Estrella.

De Amerikaanse vriendenhulp wordt op Aruba zeer op prijs gesteld.

—:—

Washington. — De V.S. hebben bekendgemaakt, de achtste Russische kernwapenproef sinds 30 september waargenomen te hebben.

AVB-Selektie versloeg Combinatie NOORD in matige strijd

Oranjestad. — Tot officieel besluit van de competitie werd dinsdagavond een demonstratie voetbalwedstrijd gespeeld tussen selekties van AVB en Noord. Het werd een vrij matige vertoning welke eindigde met een kleine, 5-4 overwinning voor de selektie van de AVB. In de eerste vijf minuten ging de strijd gelijk op, waarna in de zesde minuut Williams het eerste doelpunt voor de AVB selektie maakte.

AVB wist daarop een kleine veldmeerderheid te behouden en in de 21ste minuut was het weer Williams die een tweede doelpunt maakte en de stand op 2-0 bracht. Noord liet het er echter niet bij zitten en enkele ogenblikken later kwam er druk van Noord op het AVB doel. Het doelpunt dat hierop ontstond was een eigen inzet van rechtshalf Wiersma, die in eigen doel kopte.

In de 29ste minuut kwam zowaar de gelijkmaker, toen een penalty werd toegewezen, omdat Wiersma een der Noord spelers in het doelgebied van achteren zou hebben aangevallen. Frank nam deze strafschop op feilloze wijze. In de 43ste minuut nam Noord de leiding, toen keeper Diaz niet klemvast bleek te zijn en een gemakkelijk houdbare bal door de handen liet slippen.

In de tweede helft waren er enkele invallers in beide teams. Noord was direct na het aanvangssignaal van scheidsrechter Tommy Croes, die door Esser en Dap werd geassisteerd als grensrechters, in de meerderheid. Ethousiast spelend trok het er op uit en na vier minuten werd een vierde doelpunt voor de selektie gemaakt door Frank. Het zag er op dat moment naar uit dat het een gemakkelijke zege zou worden voor Noord. Er kwamen echter weer nieuwe mutaties in het bondselftal.

In de 17e minuut scoorde Wernet, die Kemp verving het derde doelpunt voor AVB. Linksbuiten Martis maakte het later gelijk tot 4-4. En op het nippertje kwam er toch nog een bondsdoelpunt, gescoord van buiten het doelgebied. Een weinig boeiende, maar wel sportieve strijd kwam hiermee ten einde.

In de rust vond de bekeruitreiking plaats voor de teams, die in de afgelopen voetbalcompetitie de eerste en tweede plaatsen bezetten.

Terwijl de waarnemend voorzitter van de AVB de heer U. van Breet (Voorzitter Porfirio Croes was verhinderd) de oorkonden voorlas, reikte Sportkoningin Emelinda Yarzagaray de bekers uit. De heer van Breet bracht tevoren nog lof aan allen die geholpen hebben om de competitie vlot te doen verlopen. Hij dacht hierbij vooral aan de scheidsrechters, die hun moeilijk en ondankbaar werk voortreffelijk verrichtten. Koningin Emelinda sprak speciale gelukwensen tot de teams van Jong Aruba en S.C.A., die promoveerden en in een hogere klas gaan voetballen.

De eilandelijke voetbalkampioenen Aruba Juniors kregen de eerste beker, die in ontvangst werd genomen door Gochi Brion. Voor de subkampioenen hoofdklasse was het Aquiles Wester van Dakota die met brede glimlach de trophee uit handen van Emelinda ontving. Miguel Young kwam voor de kampioenen van de A-Klasse, Jong Aruba de beker in ontvangst nemen. Andrews kwam voor de subkampioenen, Riverplate.

Verder werden bekers uitgereikt aan vertegenwoordigers van Aruba Jrs II, kampioenen van de reserve hoofdklasse, en de sub kampioen RCA II. Aan Jong Aruba II en Bubali II als kampioen en sub kampioen in de reserve A-klasse, D.S.C.A. en Bosaicos voor de B-klasse en in de Junioren afdeling Estrella Jrs. en Aruba Jrs.

Captain Gochi Brion van het kampioensteam van Aruba Juniors kreeg de beker voor de eilandelijke kampioenen.

Terwijl de heer U. van Breet, waarnemend voorzitter van de A.V.B. (rechts), de oorkonde voorleest, overhandigt Emelinda Yarzagaray aan Aquiles Wester van sub-kampioen Dakota de prachtige beker. Links op de foto de heer H. Samson van Dakota.

Requiem Missen te San Nicolas

Oranjestad. — Geen plaatsje was onbezet en achter in de Kerk moesten nog velen met een staanplaats genoegen nemen, toen gisteravond in de St. Theresiakerk te Sint Nicolaas de Plechtige H. Requiem Mis werd opgedragen voor de zielerust van Z. H. Paus Pius XII. De Mis werd gecelebreerd door de Z. E. Pastoor Erkamp, geassisteerd door de Z. E. Paters van Baar en Leeuwenberg. De Z. E. Pater Jansen had op het Priesterkoor plaats genomen. Byzondere luister werd dit plechtig gebeuren bijgezet door het koor onder leiding van de heer Schouten, dat de gezangen zong, aan het orgel begeleid door mejuffrouw H. Huith. Tijdens de respons werd door verkenners van de St. Paulusgroep de erewacht gevormd rond de Katafalk.

Na afloop van de Mis kon men door middel van een gramofoonplaat enkele ogenblikken de stem beluisteren van de overleden Paus. Het was een opname van het Pater Noster. Een diepe ontroering maakte zich van allen meester.

Vanmorgen was er een Requiem Mis in de St. Theresiakerk voor de leerlingen van de meisjesscholen. Hierbij werden de gezangen uitgevoerd door een meisjeskoor onder leiding van de heer Bongers.

Morgenochtend om half acht volgt nu nog een Mis voor de leerlingen van de Jongensscholen.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Gevonden en verloren: Rafael Flanegin van Gasparito 17, vond een gouden ring. J. H. Edwards verloor 2 Travel cheques, respectievelijk van $20,— en $10,—. Nummers: 684 en 686.

Aanrijdingen: Op Lago Heights op hte sterk hellende terrein van Van Gijn's restaurant is de A-3334 zonder bestuurder gaan rijden, en botste tegen een barak. De totale schade is ƒ 350.— en zal waarschijnlijk door de verzekering worden gedekt.

In de Columbusstraat ter hoogte van Neme botsten de A-6684 en bestelauto A-1176. Totale schade ƒ 500.—. Een onderzoek wordt door de politie ingesteld. Vermoedelijk slijte de voet van de bestuurder van 6684 van het rempedaal op het gaspedaal.

Op het kruispunt Emma-Rancho-Kerkstraat botsten de auto's 5415 en 910. Oorzaak: geen voorrang. De politie stelt een onderzoek in.

In de Bernhardstraat ter hoogte van perceel 237 botsten de auto's A-4430, A-2617 en truck A-4897. De totale schade bedraagt ƒ 250.—. Een onderzoek wordt door de politie ingesteld.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 14 october werden geboren Mark Allan, zoon van de heer en mevrouw G. A. Vieira-Habibe. Wilhelminastraat 60 en Teophilo Guillermito, zoon van de heer en mevrouw E. Damian-Jacobs Rooi Bosal 52b.

Huwelijken: Op 15 october werd het huwelijk voltrokken tussen Arthur Constant Cooks en Maria Iris Jack. Village Noord 119.

CURACAO

FILMAVOND in club J.P.F.

Willemstad. — Hedenavond om 20.00 uur wordt er in club J.P.F. een filmvoorstelling gehouden. Als hoofdfilm zal worden gedraaid „Algiers" met Charles Boyer en Hedy Lamar in de hoofdrollen. Tijdens het voorprogramma zal worden vertoond, de Nederlandse film „Werkende Handen".

Introduktie is hedenavond toegestaan. Kinderen worden niet toegelaten.

—:—

Den Haag. — Bij de aanvang der vergadering van de tweede kamer is gistermiddag mededeling gedaan van een telegram van rouwbeklag der staten van Suriname in verband met het overlijden van de heer van Sleen.

J.P.F. - CANASTA-DRIVE

Willemstad. — Hieronder de uitslag van de gisteravond in JPF gehouden canasta-drive:

1e prijs: heren Vijber—Bodeutsch:

2e prijs: mevr. Lawkin — heer Sambo: 6.445 pt.

3e prijs: mevr. de Man — heer Hofwijks: 5.870 pt.

4e prijs: heren Wehl — Jamaloodin: 4.895 pt.

5e prijs: mevr. Sambo — heer Dikmoet: 4.800 pt.

De eerstvolgende drive vindt plaats op woensdag 29 oktober.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 6 tot en met 12 oktober 1958.

1 tas met gereedschappen; 1 gouden ring met initialen „D.G."; 1 yalesleutel; 1 horloge merk „Spifre"; 1 Curaçaos bankbiljet; 1 knipportemonnaie inhoudende een geldsbedrag; 1 rode portemonnee inhoudende foto's en papieren; 1 heel lot v.d. Landsloterij trekking dd. 23-10-58; 4 blikjes tomatenjuice; 1 sleutel; 1 leesbril in koker.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van Politie, Kamer 5-A.

THEO BAARS verdedigt wereldtitel tegen Piet van Klaveren

Den Haag. — De Nederlandse kampioen Weltergewicht, Theo Baars, zal op 27 oktober a.s. te Rotterdam zijn titel verdedigen tegen de Rotterdammer Piet van Klaveren. Baars' oogblessure, opgelopen in de partij tegen de Duitse Middengewicht Peter Mueller, zal op die datum geheel genezen zijn. Tiger Sno komt in het bijprogramma uit tegen Toon Schuurmans.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

Ofschoon er menige cinco-y-seis-spelers zijn, die elke week weer hun geluk met dit populaire spel proberen en die misschien nog steeds niets hebben kunnen winnen, vindt men deze zelfde mensen elke week weer aan het werk om een nieuwe cuadro op te stellen en hun geluk te beproeven met dit interessante paardenspel. Dat dit cinco-y-seis-spel aan populariteit toeneemt, bewijst het feit, dat de vorige week 900 cuadros meer verkocht werden.

De prestaties, die de favorieten de laatste tijd leveren, is gewoonweg „nihil" te noemen. De favorieten, die door de radio en pers gewoonweg opgehemeld worden, falen meestal. Een paard is een heel wispelturig wezen; het kan een week zeer goed van start gaan en zijn rivalen soms met 8 paardenlengten-verschil kloppen, maar zodra dit paard in het voetlicht komt en door bijna alle cinco-y-seis-fans als „fija" gebruikt wordt, faalt het bijna altijd weer.

Maar enfin, niet geklaagd; hier gaan wij dan weer.

De primera valida, die voor paarden van de 8e serie zijn en een trajekt van 1200 meter voor de boeg hebben, zijn als volgt: **1) Night Moon, 2) Targi, 3) Marisela, 4) Quigua** (debutante, niet geldig voor de 5 y 6); **5) Mohicano** en **6) Briseo**, debutanten, niet geldig voor de 5 y 6) (vormen samen llave cinco); **7) El Druida, 8) Titobe, 9) Luz Bella, 10) Chalaneo, 11) Embapicua** en **12) Panji.** De favorieten voor deze eerste race zijn: **CHALANEO** met jockey J. E. Contreras (handicap 49 kg.), **LUZ BELLA** met Ignacio J. Ferrer (handicap 49 kg.) en **NIGHT MOON** met V. M. Gonzalez (handicap 50 kg.). Aangezien wij ons moeten neerleggen bij de opgegeven favorieten van „La Fusta", kunnen wij geen overwinning voor deze favorieten voorspellen, aangezien de paarden zoals: **Targi, El Druida, Embapicua** en **Panji** zeer goede kansen hebben.

De segunda valida, die speciaal zal gaan voor paarden, die drie viktories op hun naam hebben staan en die een 1200 trajekt voor de boeg hebben, zijn: **Patiquin** en **2) Pelusita** vormen llave uno; **3) Doncella, 4) Del Pina** en **5) Colorante** vormen llave cuatro; **6) Mi Bella, 7) Desiree, 8) Panadera, 9) Charro Alegre, 10) Mi Trio, 11) Antiguo** en **12) Chacalin.** De favorieten zijn: **ANTIGUO** met jockey Balsimo Moreira (handicap 54 kg.), **LLAVE CUATRO** met **Del Pina** (F. Troconis, 50 kg.) en **Colorante** (F. Villafrancia, 55 kg.) en **PANADERA** met Cecilio Garcia (handicap 50 kg.). In deze race geven wij de favoriet **Antiguo** de beste kansen, maar.... mochten wij er naast zijn, dan geven wij de paarden **Pelusita, Charro Alegre, Mi Trio** en **Chacalin** de kans op de overwinning.

Tien formidabele paarden zullen hun kleuren in de tercera valida moeten verdedigen. Het trajekt, dat zij voor de boeg hebben, is 1400 meter. De exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Potasio, 2) Opera, 3) Norse, 4) Chuflay, 5) Ann Hathaway, 6) Escuadra, 7) Monte Alban, 8) Solariego, 9) Pantruca** en **10) Brioche.** De favorieten zijn: **SOLARIEGO** met jockey Ignacio J. Ferrer (handicap 51 kg.), **BRIOCHE** met Carlos Cruz (handicap 48 kg.) en **MONTE ALBAN** met Balsimo Moreira (handicap 48 kg.). In deze derde race mogen wij **Solariego** niet overslaan, omdat dit paard de beste kansen heeft. Met **Potasio, Opera, Chuflay** en **Pantruca** is het voorzichtig zijn.

1600 Meter is het trajekt van de cuarta valida. In deze race zullen er 12 paarden van start gaan en deze zijn: **1) Predicante, 2) Maringa, 3) Cantor, 4) Vuelvan Caras, 5) Olimpico, 6) Concepcion, 7) Don Edilio, 8) El Payuca, 9) Flaminia, 10) Prematuro, 11) K.T. Dra** en **12) Pucon.** De favorieten zijn: **CANTOR** met jockey Gustavo Avila (handicap 54 kg.), **DON EDILIO** met Luis Bolivar (handicap 50 kg.) en **EL PAYUCA** met T. Bello (handicap 48 kg.). Wij geloven niet in een overwinning van een favoriet in deze vierde race. De „batacazos", die wij op het oog hebben, zijn: **Predicante, Maringa, Flaminia** of **Pucon!**

De een voor de laatste race of quinta valida zal over het trajekt van 1800 meters gaan. De 12 paarden die hieraan deelnemen zijn: **1) The Gold** en **2) Cheque** vormen llave uno; **3) Pedernal, 4) Cifra, 5) Calderon, 6) Armonico, 7) Bluff II, 8) Chapalco, 9) Periodista, 10) Fortin II, 11) Buscadora** en **12) Hermano.** De favorieten zijn: **BLUFF II** met jockey Rogelio Cortez (handicap 50 kg.), **HERMANO** met Luis Bolivar (handicap 51 kg.) en **CALDERON** met Gustavo Avila (handicap 49 kg.) Deze race kan een overwinning voor het paard **Calderon** worden, indien jockey Avila zijn „kunnen" toont. **Cheque, Pedernal** en **Fortin II** zijn gevaarlijke paarden. Dus „take care"!

De laatste of sexta valida zal gaan tussen paarden van de 9e serie. Het trajekt, dat voor de boeg staat, is 1700 meter. De 12 exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Algeciras, 2) Rapaz, 3) Yellow** en **4) Pichonito** vormen llave tres; **5) Ventola, 6) Cancan, 7) Pingo Silva, 8) Tempano** en **9) Bacarat** vormen llave ocho; **10) Tonel, 11) Levandula** en **12 Cupira.** De favorieten voor deze laatste race zijn: **VENTOLA** met jockey Minguel Molly (handicap 50 kg.), **LLAVE OCHO** met **Tempano** (B. Moreira, 49 kg.) en **Bacarat** (F. Gomez, 52 kg.) en **LLAVE TRES** met **Yellow** (R. D. Guzman, 52 kg.) en **Pichonito** (H. Revello, 53 kg.). Naar onze mening zal **Tempano** van llave ocho met de viktorie gaan strijken in deze laatste race. Indien wij er echter naast mochten zijn, dan maken de paarden **Algeciras, Rapaz, Pingo Silva** en **Cupira** een zeer goede kans in deze sexta valida.

Onze cuadros zien er als volgt uit:

EL DRUIDA LUZ BELLA CHALANEO	3	NIGHT MOON PANJI	2	CHALANEO EMBAPICUA	2
LLAVE CUATRO ANTIGUO	2	PANADERO ANTIGUO	2	ANTIGUO	1
SOLARIEGO BRIOCHE	2	OPERA SOLARIEGO	2	CHUFLAY SOLARIEGO	2
CANTOR DON EDILIO	2	MARINGA FLAMINIA	2	PREDICANTE	1
BLUFF II HERMANO	2	LLAVE UNO	1	CALDERON BLUFF II	2
LLAVE TRES LLAVE OCHO	2	VENTOLA LLAVE OCHO	2	LLAVE OCHO	1
Bs	96	Bs	32	Bs	8

35-jarige werkloze won K.N.V.B.-voetbalpool

Schiedam. — De werkloze 35-jarige metaalarbeider W. Brand uit de Grasbaan te Schiedam is, naar gisteren officieel is vastgesteld, winnaar geworden van de voetbalpool van de KNVB. Hij zal dan met veertien van de vijftien punten een prijs van ƒ 82.494.— ontvangen. De heer Brand is sedert korte tijd werkloos. **De man heeft geen verstand van voetballen. Hij heeft zijn formulieren steeds op goed geluk ingevuld.**

„Ik wil in ieder geval niet meer hebben, dat mijn vrouw nog langer blijft werken. Iedere avond komt zij pas om kwart over zeven thuis en dan is ze altijd zo moe, dat het maar goed is, dat ik in het huishouden nog wel wat kan doen en ook eten kan koken. Voor 20.000 gulden zal ik toch wel een huis kunnen kopen" meent hij. En televisie moet er ook komen. En een bontjas voor zijn vrouw, en voor zijn schoonmoeder en schoonzuster. „Mijn schoonfamilie is altijd goed voor ons geweest, waarom zou ik dan niet eens iets terugdoen, wanneer het er af kan", zo redeneert de heer Brand, die overigens heel rustig de zaak bekijkt.

—:—

Las Vegas. — Er is op het Amerikaanse proefterrein in Nevada een klein atoomwapen tot ontploffing gebracht, dat zich op een houten toren bevond.

De kracht van het wapen was minder dan 1.000 ton TNT.

NEDERLAND met 5—1 de meerdere van Denemarken

ABE LENSTRA — door twee doelpunten — Nederlands topscorer in interlandenwedstrijden

Rotterdam. — Het Nederlands elftal heeft gisteravond in het Feijenoordstadion voor 58.000 toeschouwers (het stadion was niet uitverkocht) voor de eerste keer sedert de invoering van betaalde voetbal in Nederland een overwinning behaald op Denemarken. Een overwinning met een duidelijke score: 5-1.

De zege van de Nederlandse ploeg voor de eerste keer in oranje trui en oranje broek — is geen moment bedreigd geweest. Vrijwel voortdurend hadden de Nederlandse semi-profs een overwicht op de Deense amateurs, dank zij een technische en tactische superioriteit, een grotere routine en een betere lichamelijke conditie.

De Denen waren ijverig, doch kwamen geen moment tot een constructieve opbouw van de combinaties, waardoor de hechte Nederlandse defensie steeds tijdig gevaar kon voorkomen. Het spel van de oranjeploeg had, mede door een hoger tempo, meer allure. De aanvallen werden veelal met geraffineerde cross-passes opgebouwd, in de voorhoede was meer onderling begrip en bovendien werden talrijke goede schoten gelost.

Een factor, die het duel in belangrijke mate heeft beïnvloed, was de snelle openingstreffer — reeds na drie minuten — die door Van der Kuil uit een pass van de zeer actieve middenvoor Kruiver werd gescoord. De Denen, beroofd van een illusie, geraakten nerveus.

In het centrum van de verdediging wist men geen verweer meer tegen het snelle oprukken van Kruiver en Van der Linden en dat had tot gevolg, dat de beide achterspelers Larsen en Verner Nielsen hun aanvankelijk zeer felle bewaking van Moulijn en Van der Kuil spoedig moesten opgeven. Nederland maakte daarvan dankbaar gebruik, ging de combinaties over de snelle vleugelspelers leiden en zette doelman From voortdurend onder druk. **Treffers konden niet uitblijven. En zij kwamen dan ook: in de 24ste minuut een doelpunt van Kruiver (na een fraaie combinatie met Van der Linden) en na 26 minuten een doelpunt van Van der Linden, na een aanval, waarbij de gehele Nederlandse voorhoede betrokken was geweest.**

Tot op dat moment was de strijd levendig geweest, mede door enkele gevaarlijke Deense aanvallen, waarbij zich vooral de snelle en jeugdige linksbuiten Sorensen onderscheidde. Daarna echter werd het spelpeil lager. Nederland bleef goed combineren, maar werd ook iets nonchalanter. De Denen waren volkomen gedesillusioneerd.

In de tweede helft was er aanvankelijk een toestand van evenwicht, al bleef Nederland door het goede werk van Van der Linden en Kruiver kansrijker. Van der Linden schoot eenmaal tegen de paal, evenals later de Deen Petersen, die gebruik maakte van een geringere waarzaamheid in de Nederlandse achterhoede. Nadat een treffer van Van der Kuil terecht door scheidsrechter Dusch was afgekeurd — de Ajacied kogelde de bal uit een indirecte vrije schop ineens langs doelman From — **produceerde Abe Lenstra tenslotte in de 33ste minuut het doelpunt, dat hem tot Nederlands topscorer in interlandwedstrijden maakte (4-0).**

Twee minuten later verkleinde Enoksen de achterstand tot 4-1 (na een grove dekkingsfout) **en in de 42ste minuut stelde Lenstra zijn record na een fraaie solo-actie iets scherper: 5-1.**

Het was het laatste hoogtepunt van een strijd, die over het algemeen iets teleurstelde. De beste Nederlandse spelers waren Coen Moulijn, Kruiver en Van der Linden. Van der Kuil en Klaassens pasten zich goed bij hen aan. Abe Lenstra speelde iets minder briljant dan in voorgaande ontmoetingen, maar met zijn grote routine en spelinzicht was hij een steun en stimulans voor zijn jeugdige medespelers. De achterhoede heeft als geheel voldaan.

Lenstra werd dus in zijn 45ste interlandwedstrijd (de Fries is nu reeds 18 jaar internationaal) topscorer. Hij verdrong Bep Bakhuys, die in 23 wedstrijden voor 30 treffers zorgde. Faas Wilkes staat met 29 doelpunten uit 32 wedstrijden op de derde plaats, voor Kick Smit (25 uit 29 wedstrijden) en Vente (18 uit 21 wedstrijden). Daarbij dient te worden aangetekend, dat in de periode Bakhuys het stopperspil systeem nog niet werd toegepast.

Jubilarissen waren voorts Jan Klaassens (35ste wedstrijd) en Coen Moulijn, die zijn tiende interland speelde en dus een vrijkaart voor het leven „verdiende".

Oefeningen Curacaose selectie i.v.m. komst van Venezolaans basketball-team

Willemstad. — In verband met de komst van een basketball-team uit Venezuela, dat twee wedstrijden tegen een Curaçaose selektie zal spelen, en op 23 oktober op Curaçao wordt verwacht, begint hedenavond de training van de lokale selektie op het J.P.F.-basketball-veld.

Op dinsdag en donderdag van de volgende week vinden de twee laatste oefeningen plaats. De spelers, die voor deze training zijn opgeroepen, zijn: Kenepa, Mercelia, Liberia, Schoop, May, Betrian, Clement, Auguste, Snijders, Deville, Rosario, Laurens, Macharius, A. Thijssen, d'Arnault, Martha, Kranenburg, Martina en Cyrus.

EILANDGEBIED CURACAO

MARKTEN EN HALLEN

BEKENDMAKING

De Gouvernements Vlees en Groentenhallen zullen op vrijdag 16 oktober van 3 a.m. tot 4 p.m. GEOPEND zijn, en op zaterdag 17 oktober de hele dag GESLOTEN.

De Marktmeester,
C. C. PETERSON.

In Den Haag werd door de Federatie van Opticiënsbonden een protestvergadering belegd in de Dierentuin wegens een geschil met een aantal ziekenfondsen. 's Middags trok een stoet van ruim duizend deelnemers aan het congres naar het ministerie van economische zaken om op die manier aan te dringen op wettelijke regeling en hun grieven openbaar te maken.